

plingerea noastră, el s-a răstit la mine spunînd: «Cum de îndrăznesc să mă plîng de asemenea lucruri, care încă din timpuri străvechi sînt astfel orînduite — pe scurt am fost gonit de acolo și asta cu mare milostenie, că am scăpat fără pedeapsă. Dar eu n-am zăbovit și am mers chiar la însuși prezidentul. Acesta, care e numai dragoste și înțelegere față de iobagul său, mi-a ascultat cererea și mi-a făgăduit, că va avea el însuși grijă de aceste lucruri, iar eu să mă întorc liniștit acasă. Drept dovadă ca să credeți vorbelor mele mi-a prins la gît cu mina lui acest lanț de aur. Această foaie de eliberare mi-a dat-o în mină, ca fără întîrziere să o duc stăpînilor și tuturor acelor care îi ajută. Ca prin puterea noastră, prin șiretenie și cu ajutor omenesc să ne putem numi domni de credință pravoslavnică. Eu între timp voi merge în orașul Sibiu, să cer libertate de la stăpînitori; dar de nu voi avea răspuns bun, vă voi da de știre cu un foc de pușcă. Voi veți înconjura orașul Sibiu din toate părțile și-i veți da foc.

Hărum: După aceste cuvinte, frate Horia, nu voi mai zăbovi, ci voi da de știre tuturor fraților și tovarășilor noștri, ca fără întîrziere să îndeplinească poruncile tale. *(Iese odată cu ceilalți haiduc).*

Horia: Fiindcă sîntem singuri, ție frate, vreau să-ți mărturisesc totul. Din tot ce v-am spus, nu-i nimic adevărat, rezidentul mi-a făgăduit doar ușurarea dărilor noastre, dar numai după o cercetare mai îndelungată a lucrurilor. Foaia de eliberare mi-a întocmit-o, pe bani buni, un om hitru, căci m-am temut de pedeapsă, pentru că eu am luat asupra mea să le fac rost prietenilor noștri de foaie și de libertate.

Gloska: Frate, dar de lanțul acesta cum ai făcut rost?

Horia: Într-un fel destul de ciudat, căci ce-i dat omului să pătească, tot pătește. Din întîmplare, a sosit un cămătar, care avea acest lanț, lăsat zălog pentru bani mulți de un domn. Eu l-am pîndit, pînă mi-a căzut în mină într-un loc sigur; acolo l-am trimis pe lumea cealaltă, și așa am căpătat lanțul. Dar te juruiesc cu legămînt pe capul tău și al meu, că nu mă vei trăda.

Gloska: Uite, ca dovadă a dragostei, îți dau mina mea credincioasă. Voi fi alături de tine și la bine și la rău.

Horia: Și eu mă leg să trăiesc și să mor alături de tine. Dar liniște, frate, mi se pare, că ne ascultă cineva aici; să-l lăsăm să treacă *(ies amîndoi)*.

Pimprdle: *(intră și cîntă)*

Noi, sărmanii vagabonzi, cît trebuie să suferim,
Din oraș în oraș umblăm, de lucru să găsim *(bis)*.

Cînd poposim într-un tirg, porțile-s ferecate,
Cu riset și batjocori, sîntem lăsați de-oparte *(bis)*.

Așa fac domnii noștri, maeștrii ai meseriei,
Ce poartă, ca și noi, blazonul croitoriei *(bis)*.

Și ne mindrim de-a noastră meserie,
Chiar de sîntem sărmani, fără de simbrie *(bis)*.

Blazonul nostru nu poate pieri,
Cînd unii, mai ales, nu-l pot înlocui *(bis)*.

Cît despre mine, asta vreau să spun:

Pot să pornesc cu orice cu ori și ce blazon la drum *(bis)*.

(Vorbeste) Croitorii sînt croitori și vor rămîne croitori, iar dacă nu vor mai fi croitori, atunci mai știi, poate că bărbații vor umbla în fuste.

Horia: Hei, cine ești și ce vrei?

Pimprdle: Hei, cine ești și ce vrei? — eu sînt croitor, tatăl meu tot croitor, tatăl tatălui meu de asemenea a fost croitor bunicul, străbunicul, și străstrăbunicul au fost tot croitori.

Horia: Așa dar ești un croitor născut, învățat și încercat.

Pimprdle: Se înțelege că sînt.

Horia: Bine, dar la mine te-ai învoi la slujbă cu plată bună?

Pimprdle: Dar ce voi avea de lucru la d-ta, domnule?

Horia: La mine nu vei avea altceva de făcut, de cît să tai gratiile, să spargi geamurile, să iei banii, să distrugi tot, cum s-ar spune *să întorcem socotelile*. Dacă te vei purta bine, vei fi răsplătit.